

1. Buď Bo - hu všech-na chvá - la, čest a
 po - žeh - ná - ní, že u - sly - šet jsme
 moh - li zvěst o zmrtvých - vstá - ní.
 V ú - svi - tu je - ště ztem - ně - lé
 ve - li - ko - noč - ní ne - dě - le
 hrob ži - vo - tu je dán,
 když vy - šel z něj náš Pán.

2. A od té chvíle život ten už nepřestává. / I ve tmách vzhází každý den Otcova sláva. / Hle, vzkvétá znovu planý fík / a vždycky nový učedník / se k církvi přidává, / když Krista vyznává.

3. Království Boží víc a víc k nám všem se blíží. / Když on vstal z mrtvých, pak už nic nám neublíží. / Jen jemu důvěru dejme / a v jeho slibech doufejme, / vždyť slabost naši zná / moc jeho vítězná.

T: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

M: Adam Václav Michna z Otradovic, Loutna česká, 1653